

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: *N.K.*
 Cím: *A házasságkötések mesteremberinél*
 Forrás: *Esti Híradó*

Osztályozás

Tárgy *347.621.7*

Hely

Idő *"1924"*

Személy

Helvszám

3m 1924. 12. 31.

(Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

A HÁZASSÁGKÖTÉSEK MESTEREMBEREINÉL

MEGPRÓBÁLTAM FELESÉGET SZEREZNI

Mátkaházasságok — „Az alsóbb néposztálynak úgyszólván lehetlenné vált a házasság” — 40 aranykorona a beiratkozás a házasságba

A házasság, az életnek ez a nagy problémája, talán még sokkal nehezebb volt oly nehéz, mint a mostani időben. A rossz gazdasági viszonyok a házasságot teljesen pénzkérdéssé változtatták.

Fölkerestük azokat az embereket, akik hivatásuknál fogva házassággal foglalkoznak, hogy megtudjuk, tulajdonképen hogy is áll a helyzet ma ebben a kérdésben. Az egyik jönevű pesti szülésznőorvos, Görög Lajos dr. munkatársunknak a következőket mondta:

— A háború befejezése óta fordulat állott be nálunk a házasság kérdésében:

meghonosodtak az úgynevezett mátkaházasságok.

Ez abban áll, hogy a fiatalember és a leány nem tudja kivárni a hosszas mátkaságot, házasságra lépnek anélkül, hogy az anyakönyvvezetővel törvényesítenék ezt. Németországban ez már régóta így van, minálunk azonban a háború előtt, különösen a jobb társadalmi körökben, meglehetősen ritkaság volt, mert a férfiak léhák voltak és a lányra nézve a legnagyobb kockázat volt egy ilyen előleges házasságba való beugrás, aminek semmi más garanciája nincs, mint a bizalom. A háború óta nálunk is megkomolyodtak a férfiak és a praxisomban előfordult esetek egyikében sem történt meg, hogy miután a lány megbizta magát a férfira, ez faképnél hagyta

volna őt. Úgy csinálják, mint Németországban. Úgy a férfi, mint a nő állásban vannak, a szülők, rokonok nem is tudnak a viszonyról, amely a két embert összeköti. Ezek azonban szorgalmasan dolgoznak és lassú, kitartó munkával építik a jövőjüket.

Mikor aztán existenciához és főleg lakáshoz jutnak, akkor szépen összeházasodnak.

— Ismétlem — fejezte be nyilatkozatát Görög dr. — mindezeket nem merném általános érvényűeknek kijelenteni, az azonban bizonyos, hogy a praxisomban előfordult esetekre nézve érvényesek.

A várakozás elkracholta a házasságot...

Ezután elmentünk oda, ahol a mátkaságok boldog befejezést nyernek: az anyakönyvi hivatalba. Az ajtó előtt valami húszan állnak sorba, a legkülönbözőbb társadalmi állású férfiak és nők vegyesen. Az anyakönyvvezető úr igen lelkiismeretes, minden egyes jelentkezővel sokáig elbeszélget, pontosan kikérdezi őket s emiatt a künn állók elégedetlenkednek. Egy munkáskülsejű asszony hangosan zúgolódik:

— Ez az átkozott várakozás kracholta el tavaly is a házasságomat. Akkor is örökké csak várnom kellett, végre elúntam a dolgot és meg-

beszéltem az emberemmel, hogy álljunk csak úgy össze. Már egy éve annak és tölem akár így tarthatna ez az életem végéig, de hát jön a kicsi, aztán annak név kell.

Egy színházi zenész nevetve mondja:

— Megmondtam a nőnek, hogy hagyjon már békében, jobb szeretnék aludni, mint hogy itt álljak sorba föleltnapig. De a Sári azt mondta, hogy beleúnt már a vadházasságba, borzasztóan szeretne már a feleségem lenni. Hát — sóhajtott föl a zenész, — legyen meg az akarata.

Igen helyes úrilányka áll sorban, merően a földre néz és mintegy magában beszél:

— A vőlegényem kicsit hőbortos, nem akart benősülni hozzánk, azt mondta, hogy nem bírja a folyton imádkozó anyámat. Emiatt kelleit nekem másfél évig drukkolnom, hogy otthagya. De most már neki is nagyon sürgős lett a dolog és így beadta a derekát.

Az anyakönyvvezető kérdésünkre a következőkben válaszolt:

— A házasságok száma meglehetősen megcsappant az utóbbi években. Nem is kell mondanom, hogy ennek kizárólag a gazdasági viszonyok, de főleg a lakáshiány az oka. Az alsóbb néposztályból valóknak úgyszólván lehetlenné vált a házasság. Ugyanis az amúgy is túlszűfolt tömeglakásokba már bajosan lehet egy újabb személyt befogadni. Az úri családoknál ugyanígy áll a helyzet, mert ahol egy háromszobás lakás van, ott teljes lehetlenség földözni akár az ebédit, akár a gyerekszobát. A hálóban pedig természetesen az öregek laknak.

Viszont egy kétszobás lakás lelépési díja ma körülbelül 35–40 millió, ugyanennek a két szobának a berendezése szintén legulább 50 millió.

Ily módon a kelengyét, a háztartási cikkeket és az összes kellékeket tekintelve véve,

egy kétszobás házasság belekerül ma 150 millióba.

Már pedig azok között az emberek között, akik megelégszenek két szobával, nem igen akad olyan, akinél 150 milliója van.

„Az emberek szeretik eltitkolni, hogy pénzért házasodnak”

Házasság tekintetében még a legnagyobb forgalom a hivatalos házasságközvetítőknél van. Elmentünk egy ilyen közvetítőhöz, aki azonban minden információt megtagadott, mondván:

— Ez egy olyan kényes természetű probléma, mely kizárja a nyilvánosságot. Azok, akik erre vannak utalva, igen rossz néven vennék, ha mintegy kipellengérezve látnák magukat. **Mert bármilyen is a viszonyok, az emberek szeretik eltitkolni, hogy pénzért házasodnak.**

Hogy mégis megtudják valamit, elmentem egy másik házasságközvetítőhöz, ahol házasságladónak adtam ki magam. Először nem akartak velem szóbaállni, mert bár az újsághirdetéseikben az áll, hogy semmiféle előleget nem kell fizetni, kijelentették, hogy **legalább is be kell iratkoznom a házasságladók névsorába.**

A beiratkozási díj 40 aranykorona, vagyis körülbelül 700.000 korona.

Ekkor azonban így szóltam:

— Tekintve, hogy igen fiatal vagyok, se vagyonom, se jövedelmem, csak egy leendő diplomám van, szeretném tudni, hogy számíthatok-e rá, hogy ön mindezek ellenére szerez nekem

egy pártit. Nem szeretném, ha a 700.000 koronát kidobnám, mert még megsínes.

A házasságközvetítő megnyugtatót:

— Ugyan kérem, nem maga az első alkalmazott, aki házasodni akar és sikerült is neki.

A dolog úgy áll, hogy nem minden szülő akar gazdag pártit a lányának, megelégszenek azzal, hogy a férfinak van diplomája, nincs túlságosan sok adóssága és ezenkívül van némi úri kinézése. Én azt hiszem, ha maga egy kicsit jobban lenne öltözve, egész úri kinézése lenne, azért remélem, hogy hamarosan jó pártihoz jut.

Megkérdeztem még, hogy a 700.000 korona lefizetése után hogy kezdődik el az idill?

— Röviddel a pénz lefizetése után értesítést fog tőlem kapni és az illető hölgygel vagy összehozom itt Pesten, vagy pedig megadom a címét és ismeretségüket levélváltás előzi meg.

— De hát ha nem fog megfelelni az illető hölgy?

— Az lehetetlenség. Én nem egyet fogok Önnek ajánlani, hanem tízet, húszat, százat, annyit, amennyi csak kell.

Még soha egy kliensem sem maradt partinélkül.

Egyébként, — tette hozzá a házasságközvetítő, — itt van ez a cédula, mikor a pénzt hozza, töltse ez ki.

Milyen legyen a hölgy?

A cédulán a következők állanak: „Meghatározom Önt, hogy érdekemben megfelelő körökben házassági közbenjárást indítson“. Ezután jön egy csomó rubrika, melynek az összefoglaló címe ez: *Életem adataim*.

Az életem adataimhoz tartozik a cédula szerint az összes adósságom, továbbá a várható örökségem.

A következő rubrikának ez a címe: *Milyen legyen a hölgy?* Itt aztán be kell írni, hogy a hölgy hajadon, árva, özvegy, vagy elvált legyen, ide kell írni a hölgy korát, vallását, és természetesen a horományát is. Az egyik rubrika fölött ez áll: „Külső megjelenés: (sovány, motett, szőke, barna?) Ezenkívül föl van tartva néhány négyzetcentiméternyi nagyságú hely az „Egyéb megjegyzések“ részére is. Végül pedig a cédula alján kötelezem magam, hogy az esküvő után tizennégy napon belül a horományösszeg két százalékát lefizessem a házasságközvetítőnek.

A házasságközvetítő ezzel búcsúzott:

— Nálam mindenféle igény ki lesz elégítve. Itt van például ez a levél, amelyben egy vidéki úr arra kér engem, hogy szerezzek egy kövéres, teltebbül anyukát a két éves kisfia részére. Biztosíthatom, hogy kívánsága teljesedni fog.

N. K.